

(PRZEGANIAĆ) (2) *vb impf*

e *jasne*; -ga- (2), [-gã-].

praes 3 sg przeganiã (2). ◇ [fut 3 sg f będzie przegãniała.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Krytykować, oceniać negatywnie, nie pochwalać (2) : Proftym ci ia człowiczek/ lãkãwy dworaku. Nie rozumiem záprawdę ia wãlzéy miłóści. Długóz będziecie lzydzic? cóż wam po téy złości? Przegãnia Pan: Przegãnia: álec tãk dworzãnie: Przedsię wam bez pieniędzy z tãd odiãchãc/ Pãnie. PudlFr 63.

a. *[Szydzc [nad kim]: Po tym zaczętym lzcześciu [tj. zwycięstwie]/ iuz lud wlyzfttek w kupie/ Napilniey przemyślãia/ o Mołkiewłkim łupie. Tułzac łobie że harda/ mył Mołkwie wstãłã/ Iuz niebędzie nãd nami/ więcocy przeganiãła. RymszaDeket 40.]*

Formacje współrdzenne cf GANIĆ.

MP